

Η ιστορία του Φρίξου

Το όνομα μου είναι Φρίξος και κάποτε ήμουν ο πιο τυχερός γάτος του κόσμου... Ζούσα ευτυχισμένος με την οικογένεια της Έλλης... Είχα ένα ωραίο σπίτι και ένα μαλακό κρεβάτι. Κάθε μέρα η Έλλη μου έδινε γάλα και νόστιμες λιχουδιές. Παίζαμε συνέχεια μαζί και λάτρευε να με παίρνει στην αγκαλιά της.

Όταν όμως άρχισαν να μεγαλώνουν τα νύχια μου, έκανα κάτι που ενοχλούσε την Έλλη. Είχα ανάγκη να τα ακονίζω και γι αυτό γρατζουνούσα τα έπιπλα. Η Έλλη θύμωνε μαζί μου και δεν ήξερε ότι υπάρχουν παιχνίδια για να με βοηθήσουν... Έτσι με πέταξε στον δρόμο...

Από εκείνη τη μέρα είμαι αδέσποτος, χωρίς σπίτι και χωρίς οικογένεια. Είναι πολύ δύσκολο για μένα... Τρώω ό,τι βρω στα σκουπίδια και πίνω νερό από τις λακκούβες της βροχής. Κοιμάμαι σε σκουπιδότοπους, κάτω από σακούλες και χαρτόκουτα. Καθημερινά κινδυνεύω από το κρύο, τα άγρια σκυλιά και τα αυτοκίνητα. Κάποιοι άνθρωποι με φροντίζουν όταν έχουν χρόνο. Οι περισσότεροι όμως αηδιάζουν όταν με βλέπουν και με κλωτσάνε ή μου πετάνε νερά. Φοβάμαι πολύ όταν βρέχει... Τότε θυμάμαι το σπίτι μου και την Έλλη και αισθάνομαι πολύ λυπημένος.

Όταν κοιμάμαι, βλέπω στα όνειρά μου ότι η Έλλη έρχεται να με πάρει πίσω. Ξαναγυρνάμε στο σπίτι μας, καθόμαστε μπροστά στη φωτιά και τρώμε. Όμως ξέρω ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει... Η Έλλη δεν έχει ιδέα που βρίσκομαι πια....

Συγγραφική ομάδα

Μαθητών Γ1 Δ.Σ Βαθέος Σάμου